

Uroģenitālās hlamidiozes epidemioloģijas izpēte

*Elīza Sālījuma¹, Gerda Pētersone¹, Adnan John¹,
Tatjana Karpovska², Silvija Roga³, Ilona Hartmane⁴*

¹ Rīgas Stradiņa universitāte, Tālākizglītības fakultāte, Latvija

² Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca, Apvienotā laboratorija, Latvija

³ Rīgas Stradiņa universitāte, Mācību departaments, Latvija

⁴ Rīgas Stradiņa universitāte, Infektoloģijas un dermatoloģijas katedra, Latvija

Ievads. Visbiežāk reģistrētā seksuāli transmisīvā infekcija ir uroģenitālā hlamidioze. Inficēšanās ar hlamīdijām var izraisīt cervicītu, uretrītu un proktītu, taču apmēram 50–70 % gadījumu tā var noritēt asimptomātiski. Nediagnosticēta un attiecīgi neārstēta tā bieži rada daudzas nopietnas komplikācijas, kas saistītas ar reproduktīvās funkcijas traucējumiem. Pasaules Veselības organizācija min neauglību pēc pārslimotas uroģenitālās hlamidiozes kā vienu no demogrāfiskās lejupslīdes iemesliem.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Izpētīt uroģenitālās hlamidiozes izplatību Latvijā, izmantojot Slimību kontroles un profilakses centra 2013.–2015. gada datus, salīdzināt tos ar Eiropas Savienības / Eiropas Ekonomikas zonas datiem.

Rezultāti. Pēc Slimību profilakses un kontroles centra datiem, uroģenitālā hlamidioze Latvijā 2013. gadā konstatēta 2029 personām – 1367 sievietēm un 662 vīriešiem, 2014. gadā – 1983 personām, no kurām 1375 bija sievietes un 608 vīrieši. 2015. gadā uroģenitālā hlamidioze Latvijā konstatēta 1573 personām, no kurām 1068 bija sievietes un 505 vīrieši. 2013. gadā bija 100,7 saslimšanas gadījumi uz 100 000 iedzīvotāju, 2014. gadā – 99,1 saslimšanas gadījums uz 100 000, 2015. gadā – 79,2 saslimšanas gadījumi uz 100 000 iedzīvotāju. Visaugstākā incidence tika novērota Rīgā un Pierīgas reģionā. Lielākā incidence tika novērota sievietēm un 18–29 gadu vecuma grupā. Saskaņā ar Eiropas slimību profilakses un kontroles centra datiem vidējā saslimstība ar uroģenitālo hlamidiozi Eiropas Savienības / Eiropas Ekonomikas zonas reģionā 2013. gadā bija 182 saslimšanas gadījumi uz 100 000 iedzīvotāju, no kuriem lielākā incidence novērota 20–24 gadus vecām sievietēm.

Secinājumi. Latvijas un Eiropas Savienības / Eiropas Ekonomikas zonas valstu uroģenitālās hlamidiozes izplatības statistikas datu salīdzināšana (182 saslimšanas gadījumi Latvijā pret 100,7 saslimšanas gadījumiem uz 100 000 iedzīvotāju) ļauj secināt, ka uroģenitālās hlamidiozes izplatība Latvijā ir lielāka problēma, nekā pašlaik tiek apzināts. Biežāka saslimstība novērojama sievietēm, pieļaujot varbūtību, ka sievietes biežāk apmeklē ārstu, kā arī infekcija bieži var noritēt asimptomātiski, tā netiek diagnosticēta un reģistrēta. Iespējams, statistikas datus mainītu uroģenitālās hlamidiozes skrīninga ieviešana 20–25 gadus vecu jauniešu populācijā, ņemot par pamatu Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra datus.